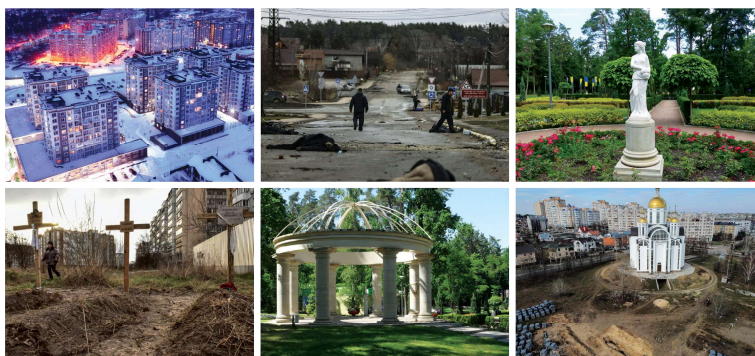

ROZHOVOR

s mladou slečnou z Buči 15 let

Z jakého města pocházíš? Které místo na Ukrajině máš jako nejoblíbenější?

Pocházím z Buči, z Buči v Kyjevském kraji. Je to blízko Kyjeva. Nejraději mám Bučský park, ve kterém jsem trávila mnoho času.

Za jakých okolností ses rozhodla Ukrajinu opustit? Jak složité bylo se z ní dostat?

Ukrajinu jsem opustila v březnu. Po dvou týdnech války se nám podařilo odjet z Buči na bezpečnější místo k babičce. Bylo to hrozné, v kolonách v Buči a Kyjevě jsme v autě strávili asi sedm až osm hodin. Po týdnu stráveném u babičky mě táta s mámou a mladší sestrou odvezl k hranicím s Polskem, kde nás bratr vyzvedl a převezl do Prahy. Táta musel zůstat na Ukrajině. Obtížné bylo i pro nás ženy sehnat povolení k opuštění Ukrajiny.

A jak jsi prožívala první dva týdny války? Museli jste se skrývat, např. ve sklepech?

Střídavě jsme bydleli mezi úkrytem a domovem. Úkryt byl ve sklepech místní školy. Pokud jsme spali doma (v bytě činžovního domu), tak jedině na chodbě daleko od oken a blízko východu, abychom v případě střelby mohli rychle uniknout. Když vypnuli vodu a světlo, vařili jsme si na ohni na ulici.

Měla jsi dostatek jídla a pití?

Pomáhali nám dobrovolníci, takže jídla a vody bylo dost.

Co všechno sis mohla vzít při odjezdu s sebou?

Vzala jsem si s sebou notebook, nějaké oblečení a doklady s penězi.

Celá tvoje rodina žila na Ukrajině nebo už někdo žil v zahraničí před válkou? Uvažovali jste i o jiné zemi, kam byste mohli uprchnout?

O jiné zemi jsme neuvažovali, protože můj bratr v Česku žije už asi šest let. Pracuje tu jako programátor, má se celkem dobře. My jsme tedy s maminkou a sestrou přijeli za ním, zbytek rodiny zůstal na Ukrajině.

Komunikuješ s rodinou, případně s přáteli, kteří zůstali na Ukrajině?

Kvůli válce jsem se všemi svými kamarády přestala být v kontaktu. S tátou si voláme tak jedenkrát týdně, o babičce mám zprávy pouze přes svou maminku. Nikoho z nich jsem už skoro rok neviděla. Ale o podzimních prázdninách byla maminka navštívit tátu na Ukrajině, tak ho alespoň ona na chvíli viděla.

Kde v Praze bydlíš?

Bydlíme na Novodvorské v bytě, který nám sehnal můj bratr. Majitelka bytu nám poskytuje pronájem zdarma, je hodná.

Jak získáváš peníze na základní věci – jídlo, oblečení?

Dostáváme dávky od státu a také nám posílá peníze můj táta s bratrem. Maminka se zatím učí česky, takže stálou práci ještě nemá.

Dělá ti problém naučit se česky? Jde ti to velmi dobře.

Ano, je to pro mě docela těžký jazyk. Angličtina je tedy asi těžší, ale tu jsem se alespoň začala učit už na Ukrajině.

Co jsi studovala za školu?

Chodila jsem pouze na základní školu.

Co tě nejvíce bavilo?

Velmi mě bavilo hrát volejbal. A to je asi tak vše.

Hraješ volejbal tady v Praze?

Nehraju. Nevím, kde bych mohla. Ale hrát bych ho chtěla..

Proč sis vybrala právě tuto školu? Baví tě to tady?

Vybrala jsem si ji, protože během přijímacích zkoušek a pohovorů jsem poznala mnoho nových ukrajinských kamarádů, všichni se nakonec hlásili právě sem. Díky nim mě to tady baví.

Jsi v Česku spokojená? Plánuješ zde zůstat natrvalo?

Ano, spokojená asi jsem. Zůstat tu natrvalo? Víím, že je to jedna s pravděpodobných možností.

Našla sis zde nové přátele?

Ano, našla jsem zde mnoho kamarádů a kamarádek z Ukrajiny. V rámci organizace VOS mám i české kamarády, se kterými děláme cosplay. Převlékáme se za různé filmové či jiné postavy, to mne baví. Na Ukrajině jsem o tom vůbec nevěděla. Bohužel ve škole mnoho českých kamarádů nebo kamarádek nemám, jen se pozdravíme a hledíme si svého. ●

Tereza Šmídková, Valentýna Kopecká

25. 1. 2023

